

foreslaar for Folketinget. Jeg kan forstaa, at Medlemmer af Folketinget, som have haft Sæde i denne Kommission, ere bundne her i Folketinget ved, hvad der er vedtaget i Kommissionen; men jeg, som staar udenfor, hvad Kommissionen har vedtaget, maa, selv om jeg har været med til at faa denne Kommission nedsat, som Medlem af Folketinget have Lov til kritisk at bedømme og forholde mig, som jeg har Lyft, til Sagen. Det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds ved jo meget vel at, da vi opfordrede til en Kommission, var det afgørende for os at faa en samlet Plan, saaledes som jeg før har bemærket. Naar det ærede Medlem siger, at der lærlig er givet Anvisning paa, at man skulde løse en Del af disse Byggeforetagender fra de andre, saa ligger deri jo ikke en Ophævelse af, at der skulde forelægges os en samlet Plan. Folketinget savner en Oversigt over, hvorledes den hele Række af Byggeforetagender vilde blive, og hvor meget der vilde medgaa af Statskassen. Ved en Kommissions Medsættelse haabede vi at faa alle Oplysninger. Nu er det sikkert nok, at noget have vi; men det, vi have, er kun den Overenskomst, som der ikke vilde være Menneskeforstand i at slutte, hvis det ikke var, fordi man havde Kniven paa Struben, idet man ellers ikke kunde faa Hospitalet flyttet og de øvrige Foranstaltninger foretagne. Med Hensyn til denne Overenskomst har man hængt sig i det Ord, jeg har brugt, at disse Fælleders Betydning for Kommunen ikke var 4 Ore værd. Jeg sagde for Resten, hvad jeg vil gentage, at det var Ejendomsretten til disse Fælleder, der ikke var 4 Ore værd for Kommunen. Jeg ved meget godt, hvad denne Ejendomsret er værd. Jeg kan oplyse det ærede Medlem fra Viborg om, at der kommer ca. 9,000 Kr. ind om Aaret til Kommunen for samtlige Fælleder, og deraf 4,000 Kr. for de 3 Fælleder, hvorom der her er Tale. Saa jeg vil indrømme, at naar man vil være meget nøjeregnende, har jeg her fremsført noget urigtigt. Jeg troede for øvrigt ikke, at vi vare saa smaalige under Forhandlingerne her, at ikke en Metafor af denne Art kunde tillades og forstaaes. Om end maaste ikke det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds har kunnet forstaa det, saa vil jeg dog tro, at det ærede Medlem fra Viborg maa have kunnet forstaa en saadan sindbilledlig Ytring. Vil man altsaa sige, at der kommer omtrent 4,000 Kr. ind om Aaret for disse tre Fælleder, bliver den direkte Ejendomsret over dem 100,000 Kr. værd for Kommunen. Det har jeg ment, at man i Forhold til, hvad der her er Tale

om af Værdier, sindbilledlig kunde betegne ved ingen Ting at bethyde, og jeg mener dermed, at for en saa rig Kommune som Kjøbenhavn er det virkelig af meget ringe Betydning, om den faar 4,000 Kr. ind aarlig eller ikke. Det er det, det staar paa. Til Slutning vil jeg kun hævde, at vedtager man denne Overenskomst, vedtager man i Virkeligheden derved, at man vil flytte Hospitalet, og at man vil foranstalte forskellige militære Byggeforetagender, som det jo ogsaa er Meningen ved denne Overenskomst at bane Vejen for.

Judenrigsministeren (Sugerslev):

Mit Skøn er faldet noget anderledes end det ærede Medlems fra Vangeland (Brandes). Jeg kan nemlig ikke se rettere end, at det vilde have været mindre rigtigt af mig, om jeg ikke havde gjort opmærksom paa det ærede Medlems Føjetagelse, naar han udtalte, at der bag ved Frihavnsloven laa noget, som man ikke vidste Bested om her. For mit Vedkommende kommer det kun an paa, om jeg ved Fremsettelsen af Lovforslaget og under Behandlingen her har sørget for, at den fornødne Bestemmelse vedtoges, for at man kunde være opmærksom paa, hvad man gik ind paa at beslutte, og paa det Kort, der blev fremlagt, har jeg sørget for, at Rangerstationen var affat. Om det saa er gaaet saaledes til, som det ærede Medlem forudsætter, at man her i Folketinget ikke vidste, hvad man gik ind paa, saa at man med Føje kan sige et Par Aar efter: Nu sprang en Bombe, nu fik man at vide, hvad Frihavnsloven indeholder — det skal jeg ikke udtale mig om. At det ikke er en høflig Forudsætning mod Tinget, som det ærede Medlem der gaar ud fra, er klart, men det vedrører ikke mig. Jeg har gjort min Skyldighed og oplyst Tinget om, hvad jeg forlangte, samt sørget for, at det stod klart i Forslaget og paa det Kort, hvad det var, man gik ind paa. At man saa er gaaet ind paa Sagen saaledes, at man mener senere med Føje at kunne sige: Nu sprang en Bombe, nu fik vi at vide, hvad vi have besluttet for et Par Aar siden, det skal jeg ikke tage mig af, det maa det ærede Medlem være ansvarlig for. Om den ærede Ordfører for Sagen den Gang nævnte denne Ting eller ikke, kan jeg ikke erindre nu; men det forbauser mig om den ærede Ordfører, der, det maa jeg indrømme, var overordentlig omhyggelig ved Behandlingen af Frihavnsagen, skulde have forbigaaet dette. Det ærede Medlem behøver ikke at være bange for, at jeg skal hente noget fra en plumret Kilde, og i det hele nævne noget